

Св. Иоанъ Милостиви, патриархъ Александрйски.

(памятъта му се празнува на 25 ноемврий)

Св. Иоанъ, нареченъ Милостиви, живѣлъ въ седмия вѣкъ и билъ синъ на Епифаний, князь на островъ Кипъръ. Веднажъ, когато Иоанъ билъ на 15 години, той видѣлъ на сѣне чудна девойка, съ маслиненъ листъ на главата. Тя му казала:

— Азъ съмъ най-голѣмата дъщеря на Великия Царь; ако ми служишъ, то азъ ще изпрося отъ Него голѣма награда за тебе, понеже нѣма по-силна отъ мене...

Иоанъ разбралъ, че тази най-голѣма дъщеря на Великия Царь е *милосърдието*. Презъ цѣлия си животъ той помнѣлъ това чудно видение; билъ милостивъ и щедъръ, прощавалъ обидитѣ и никого не осжждалъ.

Единъ день при Иоана дошълъ богатъ велможа. Той видѣлъ бедния одѣръ на светията, покритъ съ просто и старо одеяло. И, когато се завърналъ у дома си, богаташътъ изпратилъ на Божия угодникъ скжпо одеяло, като го молѣлъ да приеме дара и да си служи съ него...

Иоанъ, като не искалъ да оскърби велможата, приелъ одеялото, но се покрилъ съ него само една нощъ...

И не спалъ тая нощъ спокойно светията. Много мисли не му давали сънь...

— Горко ти, окаяний Иоане, казвалъ си той: ти се покривашъ съ многоценно одеяло, а беднитѣ братя Хрестови чезнатъ отъ мразъ; колцина сж безъ подслонъ и спатъ на студъ и вѣтъръ, сложили изтощена снага върху нѣкоя скжсана рогозка? Колцина сж ония, които голи лежатъ въ бордеи, треперейки отъ студъ, гладни и безсѣнни... Уви! Колко странници има въ тоя градъ... Тѣ нѣматъ де глава да подслонятъ, прекарватъ на открито нощта и пакъ благодарятъ на Христа. Горко ми!... Колко гладни сж петимни, като Лазаря, да се нахранятъ съ трохи, падащи отъ моята трапеза...

— А ти, Иоане, искашъ вѣченъ животъ да получишъ, пѣкъ прекарвашъ въ охолность и покой, всички удобства имашъ, въ красивъ домъ, живѣешъ, меки одеяния носишъ, избрани ястия ядешъ, вино пиешъ; и свѣрхъ всичко — сега си се покрилъ съ това скжпо одеяло.

Следъ туй ти още се надѣешъ за бждещия вѣкъ? Истина ти казвамъ, окаяний Иоане, ти нѣма да наследишъ вѣчното царство, но ще чуешъ сжщитѣ думи, отправени къмъ оня богаташъ: (Лук. 16:25):

— Ти си получилъ вече добротото приживе, а беднитѣ — злото.